

30 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E04d 1/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7190.

Célestin Riesterer
(Kristiansand, Norwegja).

Kl. 37e4.

37c, 1/34

Urządzenie do przymocowywania łupkowych lub podobnych płytek do żerdzi dachowych lub ściennych, celem krycia dachów względnie ścian domów.

Zgłoszono 11 grudnia 1926 r.

Udzielono 18 marca 1927 r.

Płytki łupkowe, gonty lub podobny materiał do krycia dachów lub ścian domów przymocowywano zwykle dotychczas przez bezpośrednie przybicie do żerdzi dachowych, względnie ściennych. Ten sposób przymocowywania posiada tę wadę, że wymiana poszczególnych płytek łupkowych w wypadku ich uszkodzenia jest bardzo trudna, lub zgoła niemożliwa bez usunięcia jednoczesnego znacznej ilości płytek nieuszkodzonych. Ta konieczność usuwania całego szeregu nieuszkodzonych jeszcze płytek łupkowych jest środkiem dalszych uszkodzeń, nieuniknionych przy wyciąganiu zardzewiałych najczęściej gwoździ.

Trudności te usuwa się według wynalazku niniejszego zapomocą urządzenia przymocowywującego, które pozwala na

zdejmowanie płytek zawieszonych na żerdziach dachowych lub ściennych. Wpoprzek, na odwrotnej stronie płytki łupkowej, sztywno przymocowuje się według wynalazku hak z drzewa lub metalu, posiadający długość, odpowiadającą szerokości płytki łupkowej. Hakiem tym zahaczana jest każda płytka łupkowa na żerdzi dachowej, względnie ściennej. Jeżeli teraz pęknie z biegiem czasu jedna płytka, to może być ona łatwo wymieniona bez usuwania sąsiednich płytek; prócz tego można znacznie prędzej i łatwiej zbadać dach w poszczególnych uszkodzonych jego miejscach. Dzięki hakowi, pokrywającemu płytkę łupkową na całej jej szerokości, zwiększona poza tem zostaje wytrzymałość płytki na uszkodzenia, wsku-

tek czego wymiana, która łatwiejszą jest do uskutecznienia, rzadziej jest konieczna.

Na rysunku na fig. 1—23 przedstawione jest parę postaci wykonania wynalazku niniejszego.

W przykładzie wykonania, przedstawionym na fig. 1—3 urządzenie do przymocowywania płytki łupkowej lub innej na żerdzi dachowej, względnie ściennej utworzone jest z klocka drewnianego *a*, na którym płytka łupkowa *b* przymocowana jest sztywno zapomocą sworzni, gwoździ lub śrub *c*. Fig. 1 jest widokiem klocka drewnianego z przodu, fig. 2 jest przekrojem wzdłuż linii *A—B* na fig. 1, a fig. 3 jest widokiem klocka drewnianego z góry z pominięciem płytki łupkowej. Kłoczek drewniany może posiadać kształt prostokątnej pryzmy, jednak celowem jest ukształtować skośnie tę płaszczyznę klocka, która wspiera się na żerdzi dachowej, wskutek czego zapewnione jest mocniejsze zamocowanie na żerdzi posiadającej w tym wypadku odpowiednią skośność. Na fig. 2 widoczne jest to skośne wykonanie powierzchni przylegania *d* klocka. Grubość klocka *a* miarkuje się według grubości żerdzi dachowej, natomiast jego długość według szerokości płytki łupkowej.

W przykładzie wykonania według fig. 4—7, z których fig. 4 jest znów widokiem z przodu, fig. 5 — przekrojem wzdłuż linii *C—D* na fig. 4, fig. 6 — przekrojem wzdłuż linii *E—F* na fig. 4, wreszcie fig. 7 — znów widokiem klocka z góry bez płytki łupkowej, tylko środkowa część klocka wykonana jest inaczej niż według fig. 1—3. Aby uzyskać lepszą powierzchnię oparcia zarówno między płytką łupkową i klockiem, jak i między klockiem i żerdzią dachową lub ścienną, środkową część tych powierzchni jest częściowo wyżłobiona, wskutek czego płytka łupkowa opiera się na klocku tylko swemi końcami, a kłoczek również tylko swemi końcami na żerdzi dachowej. Ten środek jest celowy, gdy cho-

dzi o częściowo niepłaskie płytki łupkowe, względnie żerdzie dachowe lub ścienne. Przerwa w powierzchni przylegania *d* w jej środku jest mianowicie wtedy wskazana, gdy pożądané jest specjalnie mocne osadzenie klocka na żerdzi dachowej.

W przykładzie wykonania według fig. 8—11, z których fig. 8 jest znów widokiem z zewnątrz, fig. 9 — przekrojem wzdłuż linii *G—H* na fig. 8, fig. 10 — przekrojem wzdłuż linii *J—K* na fig. 8, wreszcie fig. 11 — znów widokiem klocka z góry bez płytki łupkowej, powierzchnia przylegania *d*, którą hak opiera się na żerdzi dachowej, posiada postać, odbiegającą od poprzednio opisanych wykonani. W tym wypadku powierzchnia przylegania *d* posiada zgrab, wchodzący w odpowiedni zgrab żerdzi dachowej. Urządzenie to zwiększa tak samo pewność zawieszenia.

Przykład wykonania według fig. 12—14, z których fig. 12 jest znów widokiem haka z przodu, fig. 13 — widokiem bocznym, a fig. 14 — znów widokiem haka z góry bez płytki łupkowej, odpowiada postaci wykonania według fig. 4—7 z tą tylko różnicą, że kłoczek drewniany *a* zastąpiony jest tu hakiem żelaznym. Hak ten składa się z dwóch profilowych łupków *e*, połączonych sztywno między sobą płaskownikiem *f*. Płaskownik umieszczony jest w ten sposób, że tylko profilowe łubki stanowią powierzchnie przylegania dla płytki i dla żerdzi dachowej, natomiast płaskownik *f* przymocowany jest na stronie łubka, odwrotnej do powierzchni przylegania. Zachodzi zatem, ściśle jak w przykładach według fig. 4—7 i 8—11, przerwa w powierzchniach przylegania. Hak jest wskutek tego ukształtowany jako hak podwójny, ponieważ zawieszenie utrzymują tylko obydwa łubki profilowe *e*. Również w poprzednio opisanych przykładach wykonania kłoczek *a* zastępuje dwa pojedyncze haki.

W przykładzie wykonania według fig. 15—17, które mogą nie być bliżej wyja-

śniane, obydwa żelazne łubki do zawieszania *e* posiadają podobny kształt jak powierzchnie przylegania *d* klocka drewnianego *e* według przykładu wykonania, przedstawionego na fig. 8—11. Płaskownik *f*, łączący obydwie łubki *e*, umieszczony jest według fig. 16 pod powierzchnią przylegania płytki łubkowej. Dla wzmocnienia haka może mieć poza tem miejsce jeszcze drugie połączenie obu łubków, jak według fig. 13, a można też obydwa łączące żelaza stosować w postaci jednego odpowiednio ukształtowanego kawałka. Można również haki i żelaza łączące wykonywać w jednym tylko kawałku, a mianowicie w ten sposób, że obydwie powierzchnie przylegania są w środku przerwane lub nieprzerwane, odpowiednio jak w klocku drewnianym według fig. 1—3 lub według fig. 4—7, 12—14, 15—17.

Na fig. 18—20 przedstawione są w widoku zgóry rozmaicie ukształtowane płytki łubkowe, w których urządzenie do zawieszania, stanowiące przedmiot wynalazku, zastosowane jest według jednego z wyżej opisanych przykładów wykonania. Z figur tych widać, że urządzenie do zawieszania, stanowiące wynalazek niniejszy, nadaje się do dowolnego kształtu i położenia płytki łubkowej. Dla sztywnego zamocowania płytki łubkowej na żelaznych lub drewnianych hakach, płytka ta jest bądź przewiercona w dwóch miejscach dla wprowadzenia gwoździ, sworzni lub śrub (fig. 18), bądź też posiada w tym samym celu dwa małe wyżłobienia na krawędziach (fig. 19 i 20).

Fig. 21—23 przedstawiają w bocznym widoku zawieszenie płytek łubkowych na żerdziach dachowych lub ściennych zapomocą haka według wynalazku niniejszego. Według fig. 21 powierzchnia przylegania drewnianego haka *a* jest ścięta skośnie i żerdź *g* posiada wskutek tego skośność od-

wrotną. Na fig. 22 drewniany hak posiada profil odpowiadający fig. 9 i 10, któremu również dostosowany jest profil żerdzi *g*. W zawieszeniu według fig. 23 zastosowany jest hak żelazny według fig. 13.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przymocowywania łubkowych lub podobnych płytek do żerdzi dachowych, względnie ściennych celem krycia dachów lub ścian domów, znamienne drewnianym lub metalowym hakiem, przymocowanym do płytki łubkowej lub innej, który umożliwia zdejmowanie płytki łubkowej zawieszanej na żerdzi dachu.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że hak, umocowany wpoprzek na odwrotnej stronie płytki łubkowej, posiada długość, odpowiadającą szerokości płytki.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że powierzchnia przylegania haka drewnianego do żerdzi ścięta jest pod ostrym kątem lub zaopatrzona jest w zrzęb, przyczem powierzchnia przylegania żerdzi posiada ścięty lub odpowiedni do zrzębu kształt.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że powierzchnia przylegania zarówno przy płytce łubkowej jak i przy żerdzi dachowej względnie ściennej, jest w środku haka wyżłobiona.

5. Urządzenie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że żelazny hak wykonany jest w postaci podwójnego haka w ten sposób, że dwa łubki profilowe połączone są sztywno między sobą zapomocą jednego lub dwóch płaskowników o długości, odpowiadającej szerokości płytki łubkowej.

Célestin Riesterer.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

